

Arbejdsmarkedsstyrelsen
aj@ams.dk
kbp@ams.dk

11673

20.12.2004

Høring om forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats m.fl. (konsekvensændringer som følge af kommunalreformen)

Generelle bemærkninger

Lovforslaget skal ifølge de almindelige bemærkninger imødegå fremtidens udfordringer i beskæftigelsespolitikken, der kræver, at **arbejdskraftpotentialet** udnyttes bedre. FTF er enig i, at den demografiske udvikling betyder, at beskæftigelsespolitikken bedst muligt skal udnytte arbejdsstyrkens beskæftigelsespotentiale. Dette indebærer helt naturligt en styrket indsats i forhold til de svageste ledige.

Denne prioritering må imidlertid ikke skygge for beskæftigelsespolitikken overordnede opgave, at sikre **velfungerende arbejdsmarkeder** gennem forebyggelse af ubalancer på arbejdsmarkedet på kort og på lang sigt. Velfungerende arbejdsmarkeder er således en helt afgørende forudsætning for en fortsat økonomisk vækst. FTF vil advare mod, at det nye beskæftigelsessystem medfører, at indsatsen i forhold til det ordinære arbejdsmarked svækkes. Dette gælder særligt i det perspektiv, hvor beskæftigelsesindsatsen udelukkende forankres kommunalt i de såkaldte C-centre.

FTF støtter etableringen af fælles lokale jobcentre mellem staten og kommunen, hvor der samarbejdes om beskæftigelsesindsatsen på de områder, hvor en fælles opgaveløsning er hensigtsmæssig. Det gælder eksempelvis i forhold til virksomhedskontakten og ledige i begge systemer med ens problemer i relation til arbejdsmarkedet. FTF støtter således en **sammentænkt** indsats med udgangspunkt i to systemer med hver deres opgaver, ansvar og myndighed.

Erfaringerne hermed må på længere sigt være afgørende for, om man skal ændre på ansvars- og myndighedsfordelingen i beskæftigelsesindsatsen. FTF skal derfor opfordre til, at **de fælles jobcentre med særlige opgaver** (de såkaldte B-centre), der har fuld opgaveløsning for alle målgrupper i beskæftigelsesindsatsen gives meget høj prioritet, og kommer til at udgøre krumtappen i den lokale organisering af beskæftigelsesindsatsen.

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

En sammentænkt indsats i de fælles jobcentre skal bygge på den specialiserede kunnen og betydelige **faglige kompetence**, der findes hos medarbejderne i de to systemer. Udnyttelse og ikke udtynding af den faglige specialisering bør være pejlemærkerne for den sammentænkte indsats i de nye jobcentre.

FTF finder imidlertid at lovforslaget på flere områder, end der er **grundlag for i strukturaftalen**, svækker den statslige del af beskæftigelsespolitikken, og dermed reelt undergraver grundlaget for en sammentænkt indsats. Dette gælder bl.a. i forhold til:

- Ifølge aftaleteksten etableres et samarbejde mellem AF og kommunen om fælles jobcentre, hvor kommunerne er forpligtet til at indgå samarbejde med AF om beskæftigelsesindsatsen. I lovudkastet opretter **kommunalbestyrelsen** på et bestemt tjenestested et jobcenter.
- Ifølge aftaleteksten skal alle generelle serviceopgaver for de forsikrede ledige løses i bopælskommunen. Af lovudkastet fremgår, at de lokale jobcentre (de såkaldte A-centre med kommunal ledelse) som **minimum** varetager de generelle serviceopgaver i forhold til de forsikrede ledige. Kombineret med lovforslagets mulighed for, at de ansatte i jobcentrene kan udføre alle myndighedsopgaver, uanset om kommunen eller staten har ansvaret for indsatsen, indebærer dette, at opgavevaretagelsen reelt er kommunal, eller alternativt, at de forsikrede ledige ikke får den service, de ifølge loven har krav på.
- Ifølge aftaleteksten skal det lokale beskæftigelsesråd rådgive om jobcentrets beskæftigelsesindsats dvs. både den statslige og kommunale del af indsatsen. Ifølge lovforslaget nedsættes det **lokale beskæftigelsesråd** udelukkende af kommunalbestyrelsen
- Ifølge aftaleteksten etableres i størrelsesordenen **10 pilotjobcentre**, hvor staten udøver sit myndighedsansvar for de forsikrede ledige via kommunerne. I lovudkastet gives der en generel bemyndigelse til beskæftigelsesministeren til at delegere statens beskæftigelsesindsats til en kommunalbestyrelse.
- Ifølge aftaleteksten skal der frem til 2010 ske en **løbende evaluering** af det nye beskæftigelsessystem - herunder af pilotjobcentrene. Af lovforslaget fremgår det ikke, at der således er tale om forsøg – herunder at delegationen af myndighedsopgaven evt. sker for en vis periode med særlige krav til effekt m.v.
- Ifølge aftaleteksten skal der ske en statslig styring af beskæftigelsesindsatsen. I lovudkastet fremstår **den statslige styringsstreng** i forhold til indsatsen i de lokale jobcentre både opgavemæssigt og organisatorisk uklart og svagt.

Lovforslaget indeholder en række bemyndigelsesbestemmelser for ministeren. FTF finder dette stærkt betænkeligt på de områder, hvor bemyndigelsen vedrører **myndighedsoverdragelse** mellem stat og kommuner eller mellem offentlig myndigheder og andre aktører. FTF skal derfor opfordre til, at ministerens beføjelser hertil indskrænkes. Herudover har ministeren ifølge lovforslaget en række bemyndigelser vedrørende konkrete styringskrav f.eks. i forhold til kommunerne. FTF skal foreslå, at det af lovgivningen kommer til at fremgå, at Beskæftigelsesrådet konsekvent inddrages ved anvendelsen af disse bemyndigelsesbestemmelser.

Ifølge aftalen og lovudkastet nedlægges de 14 regioner, der i dag har ansvaret for driften af arbejdsformidlingen regionalt, og erstattes af 4 regionale beskæftigelsesregioner. De nye beskæftigelsesregioner skal primært **overvåge resultater** og effekter af jobindsatsen. I tilfælde med resultatproblemer kan beskæftigelsesregionerne gribe ind ved indgåelse af skriftlige aftaler med de enkelte jobcentre samt i sidste instans indstille til beskæftigelsesministeren, at der gribes ind over for et jobcenter.

Det er FTF's grundlæggende opfattelse, at det styringsgrundlag og de styringsinstrumenter, regionerne får tildelt i det nye beskæftigelsessystem, er utilstrækkelige i forhold til at sikre, at beskæftigelsespolitikken kan anvendes som et **offensivt strukturpolitisk instrument**. Regionernes overvågning er i høj grad bagudrettet og mulighederne for hurtigt og effektivt at justere i de beskæftigelsespolitiske prioriteringer er begrænsede og usikre. Med lovudkastet fremstår mulighederne for frem over at gennemføre en landsdækkende beskæftigelsespolitik stærkt svækket.

Allerede med de 14 arbejdsmarkedsregioner, der findes i dag, oplever FTF et markant behov for tværregional koordinering og samarbejde. Derfor har FTF sammen med AF-regionerne etableret tværregionale samarbejdsfora for at håndtere beskæftigelsesindsatsen for mindre faggrupper. Med etableringen af 100 jobcentre, der som udgangspunkt selv prioriterer og tilrettelægger indsatsen, forekommer denne opgave uoverskuelig, da kommunegrænserne, i endnu mindre omfang end de nuværende regionsgrænser, afspejler naturlige arbejdskraftoplade. Fra at være et problem, der kunne afgrænses til små faggrupper, påfører strukturaftalen beskæftigelsesindsatsen en helt **grundlæggende systemfejl** til skade for fleksibiliteten og mobiliteten på arbejdsmarkedet.

FTF er naturligvis opmærksom på, at man i aftalen forudsætter, at problemstillingen løses gennem muligheden for at lave obligatoriske landsdækkende eller regionale **rammeudbud for særlige målgrupper**, der er spredt på tværs af jobcentrene. Efter FTF's opfattelse er det imidlertid ikke på forhånd givet, at anvendelse af private aktører gennem udbud, er det bedste svar på løsning af opgaver, der går på tværs af de enkelte jobcentre.

FTF skal derfor opfordre til, at der udarbejdes modeller for, hvordan **samarbejdet mellem jobcentrene** kan styrkes, i forbindelse med løsning af tværgående opgaver. De samarbejdsaftaler, der findes i dag mellem andre aktører og arbejdsmarkedssystemet, bør således kunne videreføres og udbygges. Ikke mindst i forhold til de forsikrede ledige bør der i den statslige styringsstreng indtænkes behovet for en indsats på tværs af de enkelte jobcentre.

Det fremgår, at beskæftigelsesregionerne har ansvaret for koordinering af uddannelses- og erhvervsvejledningen, mens de lokale jobcentre skal vejlede og rådgive alle målgrupper bl.a. beskæftigede om job og uddannelsesmuligheder. Rammerne for løsningen af denne opgave er imidlertid ikke beskrevet. FTF skal minde om, at regeringen har tilkendegivet, at den længe **bebudede voksenalderledningsreform** skulle ses i sammenhæng med strukturreformen. FTF skal der-

for opfordre til, at regeringen i forbindelse med implementeringen af det nye beskæftigelsessystem med udgangspunkt i de anbefalinger, der allerede foreligger bl.a. fra RUE, indtænker voksenvejledningsreformen, således at der sikres en professionel vejledningsindsats. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser § 44.

Det fremgår af strukturaftalen og lovforslaget, at arbejdsmarkedets parter inddrages på alle niveauer og i forhold til alle grupper. Der tegnes dermed et billede, hvor arbejdsmarkedets parter indflydelse øges sammenlignet med i dag. Realiteten er imidlertid, at parterne på arbejdsmarkedet, inden for de centralt udstukne regler, prioriteringer og økonomiske rammer i dag har ansvaret for den arbejdsmarkedspolitiske indsats. Med strukturaftalen har arbejdsmarkedets parter alene **en rådgivende funktion** i den beskæftigelsespolitiske indsats. Den regionale inddragelse, der hidtil har været omdrejningspunktet for parternes indflydelse i den aktive arbejdsmarkedspolitik, fremstår nu rent symbolsk.

Dette er så meget mere paradoksalt set i lyset af de positive resultater den aktive beskæftigelsespolitik i Danmark opnåede op i gennem 90'erne. Grundlaget for succesen var kombinationen af en **statslig styring** kombineret med en tæt inddragelse af arbejdsmarkedets parter, især regionalt, i forbindelse med tilrettelæggelsen af den konkrete indsats. Dermed var grundlaget lagt for en legitimering af de beskæftigelsespolitiske prioriteringer og en effektiv implementering.

Med strukturaftalen sættes der efter FTF's opfattelse et alvorligt spørgsmål ved beskæftigelsespolitikens legitimitet i forhold til en **forpligtende inddragelse** af arbejdsmarkedets parter. FTF vil – som et led i interessevaretagelsen - indgå i det beskæftigelsespolitiske arbejde på alle niveauer, også i forhold til den kommunale indsats, men finder at grundlaget for en succesfuld og effektiv beskæftigelsespolitik fremstår stærkt svækket.

Strukturreformen indebærer store ændringer i den regionale og lokale beskæftigelsesstruktur, der igangsættes medio 2005 med henblik på at være fuldt implementeret primo 2007. Bl.a. vil demonteringen af den nuværende regionsstruktur kunne påbegyndes medio 2005. Samtidig med at den nuværende regionale og lokale struktur omlægges, forudsættes **den nuværende indsats** opretholdt. Således har de regionale arbejdsmarkedsråd fortsat ansvaret for indsatsen i 2006.

Efter FTF's opfattelse er det tvivlsomt om rådene med de omlægninger, der kommer til at pågå, reelt har muligheder for at løfte opgaven. Faren for et betydeligt **kompetencetab** i indsatsen er dermed overhængende.

Ifølge lovudkastet forventes det, at reformen vil give mulighed for væsentlig synergi – og stordriftsfordele i forhold til den tidligere struktur og organisering af beskæftigelsesindsatsen. Merudgifterne til reformen henføres til engangs- og implementeringsudgifter primært i forbindelse etableringen af de nye fælles jobcentre. Samlet set vurderes det, at de langsigtede besparelser opvejer de offentlige udgifter ved implementering af reformen. Vurderingerne af reformens økonomiske konsekvenser forekommer uunderbyggede og underlagt en forhåndspræmis om **udgiftsneutralitet**. Det forekommer således helt urealistisk, at im-

plementeringen af reformen ikke i en lang omlægningsperiode vil påvirke opgaveløsningen negativt i de to systemer.

Ifølge aftalen skal borgernes klageadgang sikres i den nye struktur. Denne hensigt harmonerer dårligt med den snævre sammensætning af de nye Beskæftigelsesankenævn og det foreslåede Beskæftigelsesudvalg i Ankestyrelsen, hvor bl.a. FTF ikke er repræsenteret. Med kun en repræsentant fra LO er lønmodtagersiden svagt repræsenteret. Det er afgørende, at de enkelte led i ankesystemet har en sammensætning, der kan sikre, at afgørelser vedrørende den enkelte borgers sager baseres på, at der i beskæftigelsesankenævnet er det fornødne dækkende kendskab til arbejdsmarkedet. FTF skal derfor opfordre til, at **FTF konsekvent repræsenteres** på alle niveauer i det nye klagesystem, herunder i de nye beskæftigelsesankenævn.

Samlet set er det FTF's opfattelse, at lovudkastet – trods et rigtigt udgangspunkt i behovet for en sammentænkt indsats – både på kort og lang sigt indebærer en betydelig fare for en **svækkelse af den aktive beskæftigelsespolitik**. Samtidig er det FTF's opfattelse, at nogle af disse risici også inden for aftalens rammer kan begrænses såfremt perspektivet i lovudkastet i højere grad rettes mod en sammentænkt frem for en enstrengt indsats og såfremt der lægges op til en større koordinering af indsatsen mellem de enkelte jobcentre i regionerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Under de generelle bemærkninger er fremført en række principielle betragtninger bl.a. vedrørende styring og inddragelse af arbejdsmarkedets parter, hvor FTF er uenig i aftalens indhold. Disse kommentarer er ikke gentaget i bemærkningerne til lovforslagets enkelte paragraffer.

§ 4 - Svarer til den gældende bestemmelse. Der er dog tale om en åben og bred bemyndigelse, som giver beskæftigelsesministeren mulighed for omfattende ændringer. Med de i øvrigt mange bemyndigelser, der i lovforslaget gives til ministeren skal det foreslås, at denne generelle bemyndigelsesadgang afskaffes.

§ 5 - Staten skal ligeledes overvåge at lovgivningens krav opfyldes. Dette bør nævnes eksplicit, da manglende opfyldelse af lovens krav er et af kriterierne for statslig indgriben.

§ 8 - Fastlæggelsen af den statslige driftsorganisation er formuleret som en bemyndigelsesbestemmelse til beskæftigelsesministeren. Ministeren har således helt frie hænder til at bestemme karakteren af styringen af den statslige del af beskæftigelsesindsatsen.

Der er afgørende beskæftigelsespolitiske interesser knyttet til en effektiv styring af den statslige beskæftigelsespolitik. Derfor bør den statslige styringsstreng – som i den gældende lovgivning – fastlægges præcist. Således at kompetenceforholdet, ansvars- og opgavefordelingen mellem de særlige enheder, der kan oprettes under Arbejdsmarkedsstyrelsen, og den statslige del af jobcentret beskrives præcist. Der bør således være et klart beskrevet over/underordningsforhold

mellem de regionale driftsenheder og den statslige ledelse i jobcentrene med henblik på at kunne koordinere indsatsen mellem jobcentrene for de statslige målgrupper.

§ 9 - Beskæftigelsesregionen bør ligeledes overvåge jobcentrenes opfyldelse af lovens krav jfr. bemærkningerne til § 5.

Det fremgår ikke af lovudkastet, hvilke muligheder regionsdirektøren og/eller de regionale beskæftigelsesråd har for at pålægge de enkelte jobcentre at levere information og oplysninger med relevans for den regionale overvågning og analysevirksomhed. Sådanne muligheder bør eksistere og beskrives i loven.

Kompetencefordelingen mellem regionsdirektøren og de regionale beskæftigelsesråd i forhold til inddragelse vedrørende de obligatoriske rammeudbud bør fremgå eksplicit af loven.

Det foreslås endvidere, at der peges på muligheden for at jobcentrene kan indgå samarbejdsaftaler om indsatsen i forhold til målgrupper, der er spredt på tværs af de lokale jobcentre f.eks. ved at regionsdirektøren får mulighed for at fastlægge rammerne for et samarbejde på tværs af jobcentrene for udvalgte målgrupper. Eksempelvis ved at udnævne et lokalt jobcenter til at være tovholder for en koordineret indsats mellem grupper af jobcentre i regionen.

§ 11 - Det er uklart hvilken konstruktion, der tænkes på i forbindelse med aftaler om specialistviden. Er der eksempelvis tale om inddragelse via udbud eller samarbejdsaftaler? Har regionsdirektøren en økonomisk ramme til rådighed? Skal de enkelte jobcentre købe specialistviden og på hvilke vilkår rekvirerer de enkelte jobcentre specialistviden?

§ 12 - Det fremgår, at det enkelte jobcenters resultater skal vurderes ud fra resultaterne i sammenlignelige jobcentre. Dette fremgår ikke af aftalen. Sammenligningsgrundlaget forekommer uklart og åbner for et for generelt lavt ambitionsniveau i beskæftigelsesindsatsen. Såfremt regionsdirektøren eller det regionale beskæftigelsesråd generelt finder, der er resultatproblemer i jobcentrene, bør der ligeledes kunne stilles krav om at forbedre indsatsen.

Regionsdirektøren kan ifølge lovudkastet indgå en skriftlig aftale med de ansvarlige for beskæftigelsesindsatsen i jobcenteret om at forbedre indsatsen. Aftalen bør i forhold til den kommunale indsats indgås med den kommunale ledelse i jobcenteret, mens det bør være den regionale beskæftigelseschef, der som ansvarlig for den statslige indsats i regionen indgås aftale med for så vidt angår den statslige indsats.

Såfremt jobcenteret gives pålæg om anvendelse af andre aktører kan dette udelukkende ske i forbindelse med ringe effekt af indsatsen. Derimod kan andre aktører ikke anvendes, når det handler om manglende opfyldelse af de lediges rettigheder og pligter, da dette involverer myndighedsopgaver, som ikke kan overdrages til anden aktør.

De lokale beskæftigelsesråd bør som rådgivende i den lokale beskæftigelsesindsats inddrages i forbindelse udarbejdelse af aftaler til genopretning af jobcentrets indsats.

§ 13 - Den nævnte mulighed for konsulentbistand fremgår ikke af aftalen. Det bør nærmere beskrives, hvilken type af konsulentbistand, der refereres til, samt betingelserne for anvendelse.

§ 17 - Det fremgår af aftalen at der etableres samarbejde mellem AF og kommuner om fælles jobcentre. Derfor bør jobcentrene inklusive evt. afdelinger oprettes af kommunen og staten i fællesskab.

Det fremgår af bemærkningerne til stk. 1, at såfremt geografiske hensyn tilsiger det kan der etableres flere afdelinger på forskellige adresser. Det foreslås, at dette udvides til faglige og geografiske hensyn med henvisning til at opgavespecialisering i større kommuner kan begrunde etablering af flere afdelinger.

I forhold til de forsikrede ledige ligger rådighedsvurderingen hos A-kasserne. Der bør tages højde herfor i § 17 stk. 2.

Det bør ligeledes nævnes, at indsatsen i forhold til den enkelte tager udgangspunkt i den enkelte lediges ønsker og behov samt arbejdsmarkedets behov.

§ 18 - Der lukkes med formuleringen minimum i stk. 2 op for, at A-centrene kan varetage en bredere opgaveportefølje, end de generelle serviceopgaver, der er nævnt. Dette er der ikke belæg for i aftalen og det kan indebære at A-centrene reelt får en opgavevaretagelse der nærmer sig B-centrene, men med kommunal ledelse og kun et begrænset antal statslige medarbejdere.

Det er ikke nærmere defineret hvad der i stk. 3 pkt. 4 og stk. 4 menes med særlig indsats i relation til kontaktfølg, aktive tilbud eller visitation til anden aktør.

§ 19 - I aftaleteksten fremgår, at der i op til 40 steder i landet etableres 40 jobcentre med særlige opgaver. Dette bør afspejles direkte i lovudkastet.

§ 20 - Det bør sikres, at de midler, der er afsat til den statslige beskæftigelsesindsats anvendes i overensstemmelse med bevillingshjemmelen. Det er uklart, hvorledes dette kan ske, når eksempelvis statsligt ansatte kan udføre myndighedsopgaver i forhold til de kommunale målgrupper. Hermed svækkes det todelte myndighedsansvar.

Der har endvidere med baggrund i samarbejdsforsøgene ikke kunnet konstateres et behov for myndighedsoverdragelse.

§ 21 - Bestemmelser om samarbejdsflader mellem stat og kommune i de fælles jobcentre er centrale i forhold til den todelte beskæftigelsesindsats. Derfor bør Beskæftigelsesrådet inddrages som høringspart.

§ 22 - Det bør af lovteksten fremgå, at der - som det fremgår af aftalen - er tale om forsøg f.eks. vedrørende kontraktperiodens længde og at antallet af pilotjobcentre begrænses til op til 10.

Vilkårene for myndighedsoverdragelsen er uklare. De økonomiske vilkår for kommunerne ved overtagelsen af indsatsen for de forsikrede ledige er ikke beskrevet. Det vil eksempelvis være uholdbart, såfremt kommunerne ikke har samme økonomiske incitament i indsatsen for forsikrede ledige og kontant-hjælpsmodtagere.

§§ 24-26 - Det bør direkte af lovforslaget fremgå, at lønmodtagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af personale vil være underlagt lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, ligesom det bør fremgå, at på de områder, hvor loven ikke umiddelbart finder anvendelse, f.eks. ved overførsel af administrative funktioner mellem offentlige, administrative myndigheder, gælder lovens principper tilsvarende.

Selv om lov om virksomhedsoverdragelse alene vedrører overgangen af de individuelle rettigheder for de ansatte, vil overgangen for såvel overenskomstansatte som tjenestemænd til en ny ansættelsesmyndighed indebære, at man fortsat vil respektere den danske aftalemodel og sikre, at også de kollektive rettigheder bliver fastlagt via kollektive overenskomster og aftaler.

§§ 31-35 - Ministerens bemyndigelse bør tildeles efter inddragelse af Beskæftigelsesrådet.

§ 34 - Der bør offentliggøres enhedsomkostninger såvel i den statslige som kommunale beskæftigelsesindsats. Dette forudsætter en adskilt registrering af henholdsvis den statslige og kommunale opgavevaretagelse og ressourceforbrug

§§ 36-37 - Vedrørende anvendelsen af andre aktører og disses adgang til og håndtering af personfølsomme oplysninger, er der en risiko for, at andre aktører kan handle ud fra mere snævre økonomiske hensyn. Der er derfor grund til at sikre, at håndteringen af disse oplysninger sker på et forsvarligt grundlag.

FTF mener derfor, at det bør indskrives, at kommunens og statens overdragelse af denne opgave til andre, indebærer at myndigheden på forhånd skal sikre, at personfølsomme oplysninger behandles forsvarligt. Det er endvidere FTF's opfattelse, at det bør være forbundet med sanktioner såfremt der sker misbrug eller misrøgt af fortrolige personoplysninger. Der bør således i et evt. lovforslag indbygges både en straffebestemmelse og en bestemmelse om erstatning ved krænkelse, der medfører økonomisk tab eller ikke-økonomisk skade for personen.

Det er for usikkert for de ledige, at der heller ikke på dette punkt er beskrevet kontrolforanstaltninger med opgavevaretageren, men i lovgivningen som helhed kun sanktioner for de ledige.

Det er ganske vist regelsat, at overtrædelse af tavshedspligten efter forvaltningslovens § 27 er strafbart efter straffeloven. Men dels kan der ske andre overtrædelser af gældende ret end krænkelse af tavshedspligten i henhold til § 27, dels kræver sanktion i henhold til straffeloven, at der foreligger tilregneligt forsæt, og dels er overtrædelser af straffelovens §§ 152 - 152 d undergivet privat påtale. Der er således ikke tilstrækkelige sanktionsregler i den nuværende straffjemmel.

Der mangler retningslinier for, hvordan andre aktører skal behandle oplysninger. Selv om de omfattes af persondataloven, er det ikke præciseret, hvem der skal kontrollere overholdelse af loven eller hvordan det skal ske. Naturligvis skal den enkelte give samtykke til videregivelse af oplysninger til andre aktører, jfr. persondataloven, men det bliver under "frivillig tvang", da myndigheden ellers kan vurdere, eller henstille til at udbetalende instans vurderer, at den ledige ikke medvirker aktivt og som følge heraf kan udvirke stop af ydelsesudbetalingen.

Det bør pointeres, at der skal ske partshøring inden der træffes beslutning på grundlag af indhentede oplysninger hos andre aktører.

§ 40 - Det fremgår af de almindelige bemærkninger side 38, at ministeren udmelder mål - og resultatkrav for den statslige beskæftigelsesregion. Dette fremgår ikke klart af stk. 1 pkt. 4.

I aftaletekstens bilag 5 er eksplicit nævnt rammeudbud for særlige målgrupper samt rammerne for flaskehalsindsatsen som en del af Beskæftigelsesrådets rådgivning. Dette fremgår ikke.

§ 42 - De regionale beskæftigelsesråd er ikke tildelt styringskompetence, hvorfor rådet ikke har mulighed for at sikre bestemte resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen.

§ 44 - Det fremgår ikke hvilke mål for beskæftigelsesindsatsen samt mål og resultatkrav der skal være indeholdt i kontrakten mellem ministeren de regionale beskæftigelsesråd. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de regionale beskæftigelsesråd generelt ikke har hverken ansvar eller styringsmuligheder i forhold til indsatsen i de lokale jobcentre.

Det fremgår ikke hvorledes det regionale beskæftigelsesråd skal koordinere uddannelses- og erhvervsvejledningen. Der foreslås indtænkt en model i den regionale opgavevaretagelse med regionale call-centre og opsøgende vejledningstilbud bemandet med professionelle vejledere.

§ 47 - Det fremstår uklart, hvorledes det regionale beskæftigelsesråd skal styre den flaskehalsforebyggende indsats, når visitationsopgaven i forhold til de ledige er forankret i de lokale jobcentre.

Det foreslås, at Beskæftigelsesrådet afgiver indstilling til beskæftigelsesministeren om regler for anvendelse af den statslige flaskehalsbevilling.

§ 48 - Det er uklart, i hvilke situationer bevillingen kan anvendes, hvem der er målgruppe for den særlige bevilling, samt hvilke initiativer bevillingen kan anvendes til.

§ 49 - De lokale beskæftigelsesråd skal rådgive om den samlede beskæftigelsesindsats i centeret, og bør derfor nedsættes af staten og kommunen i fællesskab. De lokale beskæftigelsesråd har en langt bredere opgaveportefølje end koordinationsudvalgene, idet de også er rådgivende i forhold til de forsikrede ledige.

§ 51 - Som et led i overvågningen af resultater og effekter af beskæftigelsesindsatsen bør det lokale beskæftigelsesråd kunne indstille til beskæftigelsesregionerne, at der indgås en aftale mellem jobcentret og beskæftigelsesregionen om en forbedring af indsatsen jfr. § 12.

§§ 52-53 - Bestemmelsen afspejler, at puljen i dag administreres af koordinationsudvalgene. Den bør bl.a. i forhold til administration § 52 (stk. 4) og anvendelsesmuligheder (§ 53) ændres så det fremgår, at der er tale om en sammentænkt indsats med to myndigheder.

§§ 54-55 - Kommunen og staten bør i fællesskab finansiere udgifterne til de lokale beskæftigelsesråds virksomhed jfr. bemærkningerne til § 49.

§ 56 - Det bør præciseres meget nøje, hvilke klager, der skal behandles i henholdsvis beskæftigelsesankenævnet og det sociale ankenævn. Som teksten fremstår i lovforslaget er denne skelnen aldeles uklar.

§ 57 - Med henblik på, at dæmme op for risikoen for, at ankeafgørelser træffes uden fornøden føling med det regionale/lokale arbejdsmarkeds funktionsmåde og aktiveringsindsatsens sigte, foreslås det, at FTF repræsenteres i beskæftigelsesankenævnet.

Det bør klart fremgå, at Beskæftigelsesministeren kan beslutte, at der oprettes flere beskæftigelsesankenævne i den enkelte region.

§ 63 - Der bør indføres et nyt stk. 2, hvoraf det fremgår, at virksomheder, som normalt kommer under retningslinierne for ansættelse med tilskud hos offentlige arbejdsgivere, ligeledes er forpligtede til at indlægge alle ledige stillinger i Jobnet.

§ 71 - Bestemmelsen åbner en uacceptabel mulighed for at Beskæftigelsesministeren kan pålægge A-kasserne meget store merudgifter til nye IT-løsninger. Udgangspunktet bør være, at de eksisterende krav til IT-baseret kommunikation mellem A-kasserne, AF og Arbejdsdirektoratet er tilstrækkelige som basis.

§ 76 - Det fremgår ikke, hvorledes man vil sikre sig, at bevillingen til den statslige indsats anvendes til de statslige opgaver i beskæftigelsesindsatsen jfr. bestemmelsen om at de ansatte i jobcentrene skal arbejde fleksibelt med opgaveløsningen.

§§ 78-80 - Beskæftigelsesministeren kan fra 1. juli 2005 nedlægge den nuværende regionale driftsorganisation for AF. De regionale arbejdsmarkedsråd har imidlertid fortsat ansvaret for indsatsen i 2006. Det fremgår ikke af, hvorledes sekretariatsbetjeningen af de regionale arbejdsmarkedsråd skal foregå i 2006. Såfremt det er en opgave, der placeres hos driftsregionerne, bør dette fremgå.

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 8

I § 11, stk. 2 fastholdes bestemmelsen om at også ledige dagpengemodtagere, der er berettigede til G-dage for første og anden ledighedsdag skal tilmeldes på den første ledighedsdag.

I den sammenhæng bør der af ressourcehensyn ikke være krav om tilmelding for de personer, som umiddelbart herefter går i ordinær beskæftigelse, og derfor ikke efterfølgende kræver dagpenge.

Til nr. 9

Der indføres et nyt begreb, idet tilmelding erstattes af registrering. Der er ingen begrundelse for indføring af det nye begreb, ud over ønsket om at præcisere, at de ledige på første ledighedsdag skal være tilmeldt staten i jobcentret.

FTF skal anbefale, at man er opmærksom på ordenes signalværdi og derfor fastholder at de ledige skal tilmelde sig. At lade sig registrere er en passiv og ikke særligt konstruktiv/positiv handling. At tilmelde sig er derimod en aktiv handling, som sigter mod at man tilmelder sig et system med henblik på at få del i de muligheder der her gives i forhold til hurtigst muligt at returnere til arbejdsmarkedet.

Til nr. 24

Med den snævre tidsfrist der er for behandling af klager i Beskæftigelsesankenævnet (inden 4 uger efter modtagelse i jobcentret) bør det samtidig fremgå af lovtæksten, hvor lang tid der maksimalt må gå, fra klagen modtages i jobcentret, til den skal videresendes til Beskæftigelsesankenævnet.

Det bør desuden i teksten præciseres, at klagen skal rettes til jobcentret.

Af stk. 3 fremgår det, at formanden for beskæftigelsesankenævnet kan træffe en foreløbig afgørelse, hvis nævnet ikke kan træffe afgørelse inden 4 uger fra klagens modtagelse i jobcentret. Det skal foreslås at stk. 3 i stedet udformes således:

Formanden for beskæftigelsesankenævnet kan træffe en foreløbig afgørelse baseret på en skriftlig høring af nævnet, i sager omfattet af stk. 2, hvis nævnet ikke kan træffe afgørelse inden 4 uger fra klagens modtagelse i jobcentret. Formandens foreløbige afgørelse skal behandles af nævnet inden 14 dage og kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.